

lovens § 26, stk. 1, de sædvanlige driftsudgifter i virksomheden, herunder skattemæssige afskrivninger. Man har fundet det rimeligt, at afskrivningen foretages på de aktiver, der anvendes i den pågældende virksomhed, uanset om aktiverne tilhører den anden ægtefælle. På tilsvarende måde forholdes med hensyn til de aktiver, ægtemanden anvender i sin erhvervsvirksomhed.

Efter nugældende praksis får retshandler mellem ægtefæller normalt ikke skattemæssig betydning. F. eks. kræves der ikke særlig indkomstskat af fortjeneste indvundet ved en ægtefælles salg af fast ejendom til den anden ægtefælle.

Der findes ikke grundlag for, at den indførte særskilte beskatning af den gifte kvinde skal medføre ændring heri. Beskatning af fortjenester som følge af overdragelse af aktiver mellem ægtefæller ville desuden kunne rejse store likviditetsmæssige problemer. Det foreslås derfor, at overdragelse af aktiver fra den ene ægtefælle til anvendelse i den anden ægtefælles erhvervsvirksomhed ikke skal udløse beskatning af fortjeneste eller give adgang til fradrag for tab. Som en konsekvens heraf foreslås det, at den ægtefælle, der erhverver aktiverne, succederer i den overdragende ægtefælles skattemæssige stilling. Det vil sige, at afskrivningerne fortsættes på det hidtidige grundlag. Ved senere afståelse til tredjemand beskattes den ægtefælle, der senest har anvendt aktiverne i sin virksomhed, af eventuel fortjeneste og har fradragsret for eventuelt tab. Fortjeneste og tab opgøres på grundlag af den oprindelige anskaffelsessum og de samlede skattemæssige afskrivninger.

De nævnte regler skal dog efter forslaget i overensstemmelse med hidtidig praksis ikke gælde ved sædvanligt salg af varer fra den ene ægtefælles erhvervsvirksomhed til den anden ægtefælles erhvervsvirksomhed.

Til nr. 6.

Hvis en skatteyder ikke afleverer skattekort eller foreviser bikort, skal der indeholdes A-skat med 40 pct. af A-indkomsten uden fradrag. Der kan være tilfælde, hvor skatteyderen ser en fordel i ikke at aflevere sit skattekort. Det vil da være praktisk, om skattemyndighederne kan give den indeholdelsespligtige de oplysninger, der indeholdes i skattekortet, således at han kan foretage indeholdelse af foreløbig skat på det grundlag, som skattemyndighederne har fastsat. En sådan adgang til direkte henvendelse til de indeholdelsespligtige vil desuden kunne anvendes som en service for større grupper af skatteydere med ret ensartede beskatningsforhold, f. eks. folkepensionister. Man vil derved kunne

spare de pågældende for besværet med selv at aflevere skattekortet på det sted, hvor indeholdelsen af skat skal foretages.

Ændringsforslaget tager sigte på en sådan ordning.

Til nr. 9 og 10.

Efter de gældende regler i § 61, stk. 2, og § 62, stk. 2, skal restskat ikke opkræves, hvis den er mindre end 100 kr., og overskydende skat skal ikke tilbagebetales, hvis den er mindre end 25 kr.

Af praktiske grunde foreslås det, at de nævnte beløbsgrænser også skal omfatte tillægget til restskat på 8 pct. og godtgørelsen for overskydende skat på 8 pct. samt eventuelle morarenter.

Eksempel.

Restskatten udgør.....	90,00 kr.
Tillæg 8 pct.....	7,20 -
Morarenter.....	10,00 -
I alt.....	107,20 kr.

Da det samlede beløb ikke er under 100 kr., skal det opkræves. Hvis skatteyderen havde sørget for at betale skatterne rettidigt, så at morarenter ikke var påløbet, ville det samlede beløb være blevet mindre end 100 kr. og skulle ikke opkræves.

Til nr. 11.

Når indkomståret er udløbet, foretages der efter kildeskattelovens § 60 et slutopgør, hvor man beregner den endelige skat og heri modregner den betalte foreløbige skat. Det kan føre til, at skatteyderen må betale restskat eller skal have udbetalt overskydende skat. Det vil hyppigt forekomme, at et slutopgør senere må ændres. F. eks. kan det ske på grund af en klage til skatterådet, og indbringes sagen for landsskatteretten, kan der blive tale om yderligere en ændring.

Det er forudsat, at ændring af et slutopgør sker alene på grundlag af den seneste slutskatteberegning, som sammenlignes med slutskatteberegningen i henhold til den ændrede ansættelse. Hvor skatteyderen skal efterbetale et beløb som følge af ændringen, må der beregnes 8 pct. tillæg af efterbetalingen, jfr. § 61, stk. 3. Der skal ikke kræves morarenter (fra de oprindelige forfaldstider for restskat) i anledning af efterbetalingen. Sådanne renter kræves heller ikke efter de gældende regler ved forhøjelse af ansættelser.

Skal skatteyderen have et beløb tilbagebetalt som følge af det ændrede slutopgør, har han krav på godtgørelse med 8 pct. af tilbagebetalingsbeløbet, jfr. § 62, stk. 3. Efter de gældende regler har en skatteyder, der får et skattebeløb tilbagebetalt som